

تظاهرات

در اعتراض به جنایات رژیم جمهوری اسلامی در بیست و پنجم بهمن و اول اسفند و همبستگی با مبارزات مردم منطقه برای حق تعیین سرنوشت و حاکمیت خویش «همراه با برنامه های هنری»

ایرانیان آزادیخواه، دوستان و همراهان ایرانی و غیر ایرانی! علیرغم جو شدید امنیتی نظامی و همزمان با سرکوب و کشتارهای گسترده در یکسال ونیم گذشته، مردم در ۲۵ بهمن ماه برای اعلام همبستگی با خیزش های مردم مصر و تونس و به دنبال آن در اول اسفند، در بسیاری از شهرها از جمله تهران، اصفهان، سنندج، شیراز، مشهد، تبریز، مهاباد، رشت و کرمانشاه به خیابان ها رفته و نفرت خود از جمهوری اسلامی را به روشنی فریاد کردند.

برخلاف توهم رژیم که گویا می توان با کشتار و سرکوب جلوی اعتراضات عمومی را گرفت، مردم نشان دادند که هر جرعه می تواند به سرعت شعله ور گردد و جنبش بازهم خیابانها را از آن خود کند. مردم در این دو روز هم همبستگی جهانی خود را به نمایش گذاشتند و هم با طرح شعارهایی از جمله «مرگ بر دیکتاتور» و «مرگ بر اصل ولایت فقیه» کلیت رژیم را به مبارزه طلبیدند.

علیرغم سرکوب گری های وحشیانه و کشتار بیش از ۵ نفر، دستگیر و زندانی نمودن انبوهی از معترضین و حمله به منازل مردم در سطح وسیع، مقاومت مردم رو به گسترش است و مبارزه همچنان در ابعادی گسترده جریان دارد.

در پشتیبانی از مبارزات مردم در برابر رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی و در همبستگی با مبارزات مردم در کشورهای عربی (تونس، مصر، بحرین، لیبی، یمن، الجزیره، اردن، سوریه، کردستان عراق و ...) یک آکسیون اعتراضی در مرکز شهر هانوفر برگزار میگردد. ما از هم ایرانیان آزادیخواه دعوت میکنیم که در این آکسیون شرکت کنند.

زمان: شنبه ۵ مارس ساعت ۱۵
مکان: مقابل راه آهن مرکزی شهر هانوفر

زنده باد آزادی

حکایت غریبی امروز فرزندان موسوی و حکایت غریبی ما در زمان نخست وزیری موسوی

عاطفه اقبال

جمعه ۱۳ اسفند ۱۳۸۹ - ۴ مارس ۲۰۱۱

چند لحظه پیش در سایت جرس نامه فرزندان آقای موسوی را میخواندم. نامه ای که مرا ناراحت کرد و به فکر فرو برد. با خود فکر کردم هرگز برای هیچ کس این درگیری و غریبی را نخواسته ام. ولی نتوانستم به غریبی پدر و مادر و خانواده های خودمان در زمان خمینی و نخست وزیرش آقای موسوی فکر نکنم و آه نکشم. فرزندان موسوی نوشته اند:

فکر کردیم مگر می شود ۱۳ روز پشت دری ایستاد و به انتظارصدایی و اشاره ای که مادر و پدر هنوز هستند، زنده هستند، سالم هستند و دری و درهایی که هیچ وقت گشوده نشوند و چراغ های خانه ای که روشن نشوند دیگر. یک هفته پیش به سراغشان رفتیم. خودروی ون به شکلی پارک شده بود که از کنارش یک کاغذ هم رد نمی شد. مردانی که از خودرو پیاده شدند، نقاب داشتند. آدامس می جویدند و در جواب سوال ما که براساس کدام حکم فرزندان را از دیدن پدر و مادرشان محروم می کنید، پرخاش کردند: «به شما چه مربوط که حکم کجاست؟ از کجاست؟ از طرف کیست؟ پرسیدیم در خودروی ون چند نفر هستید؟ باز هم پرخاش که به شما چه مربوط؟ پرسیدیم شیشه های خودروی تان چرا سیاه است؟ گفتند به شما چه مربوط؟»

واقعا به ما چه مربوط بود که پدر و مادرمان کجا هستند؟! به فاصله تنها ۷۲ ساعت، آنقدر غریبه شده بودیم!

و من به تابستان سال 60 بازگشتم. دوران طلایی خمینی!! بود و موسوی نخست وزیرش و کربوبی رئیس بنیاد مستضعفان و ... من در زندان بودم. عارف برادرم در تظاهرات مسالمت آمیز سی خرداد شهید شده بود. محمود همسرم را دستگیر کرده و از شدت شکنجه بر روی برانکارد برای تیرباران برده بودن. در حالیکه خانواده ام مراسم ترحیم برادرم را در خانه برگزار میکردند و عزادار بودند پاسداران به خانه ما حمله کرده بودند و پدر و مادر و همه خانواده فراری شده بودند. خانه مصادره شده بود و به گفته همسایگان هر روز نارنجکی محض دلخوشی به حیاط خانه پرتاب میکردند. خانواده ماها هیچ جا و مکانی حتی برای خوابیدن شب نداشتند. پدرم با شنیدن خبر شهادت عارف سگته کرده بود و ناراحتی قلبی داشت. مادرم آشفته بود. دو خواهر کوچکم معصومه از مدرسه باز مانده بودند و در بدر بودند. مادر میگفت همیشه به بچه هایی که به مدرسه می رفتند چنان با حسرت می نگرستند که دلم ریش میشد. ولی نمیتوانستیم مدرسه بگذاریم چون پاسداران حتی به مدرسه آنها نیز برای دستگیری شان!! رفته بودند. مگر فاطمه مصباح 13 ساله را به همراه تمام خانواده اش اعدام نکرده بودند؟! رژیم به چه کسی رحم کرده بود که به ما بکند!؟.

نامه فرندان موسوی را خواندم دیدم نوشته اند: در آن خیابان بلند، گویی درختان بی برگ فریاد می زدند به کدامین گناه؟

و من باز بیاد آوردم، وقتی مادر برایم تعریف میکرد شبهایی را که داخل ماشین در مسیر شهرهای مختلف خوابیده اند که دستگیری نشوند. وقتی روزها و روزها فقط در ماشین از این شهر به آن شهر رفته اند و هر لحظه هراس و ترس در دلشان بوده که نکنه بچه های دیگرشان را هم از آنها بگیرند. یا ترس اینکه نکند مرا نیز در زندان اعدام کنند.

یا وقتی خواهرم برایم تعریف کرد از محمود همسرم و دل من هنوز هم که به او فکر میکنم ریش ریش میشود. عفت خواهرم میگفت:

در وسط چهار راهی در تهران با همسرم و دو دختر کوچکم در ماشین بودیم. جایی را نداشتیم. از شمال تازه برگشته بودیم و می اندیشیدیم که به خانه چه کسی امشب میتوانیم برویم ولی کسی را نمی یافتیم. ناگهان در سر چهارراه همسر تو را یعنی محمود را دیدیم. با یکی از دوستانش بود و رنگ به چهره نداشت. سوار ماشین شدند و محمود گفت مدتها است که در خیابان می خوابیم و چند روز است غذا نخورده ایم. خواهرم میگفت: محمود میگردن شدیدی داشت و گفته که فقط با معده خالی این چند روز قرص مسکن خورده ام. آنشب با خواهرم

و خانواده اش به رستورانی رفته و غذا خورده بودند و این آخرین دیدار خانواده ام با همسرم بود . او بعد از چند روز در خیابان دستگیر شد و به زیر شکنجه رفت ولی لب از لب نگشود. برای همین لاجوردی جلاد روی برانکارد او را به میدان تیر برد.

و من چه غریب بودم وقتی خبر تیرباران او را در زندان شنیدم. وقتی خبر کشته شدن برادرم را شنیدم. وقتی خبر سخته پدرم را در زندان جایی که کاری از دستم بر نمی آمد شنیدم و وقتی خبر در بدری خانواده ام را می شنیدم. وقتی خبر تیرباران بهترین جوانان فامیل را یکی یکی در زندان می شنیدم.

من و ما چه غریب بودیم. زمانی که در اوین تا سیمد گلوله را هر شب می شمردیم و در قلبهایمان فریاد میزدیم : به چه گناهی!! وقتی دو تن از دوستان برادرم را که 16 سال بیشتر نداشتند، "محمد حاج حسنی" و " بیژن کامیاب شریفی " اعدام کردند. وقتی محمد کوچک شب اعدام از اوین به پدر و مادرش زنگ زده و گفته بود مادر تمام بدنم خونین است. آه که پدر مادر محمد و بیژن آنشب چه غریب بودند. آری خانواده های ما آنزمان چه غریب و بی پناه بودند. و هنوز بعضیها آنزمان را دوران طلایی و نه دوران سرخ و خون آلود می نامند!! و شرم هم نمی کنند

و اکنون فرزندان موسوی - نخست وزیر بقول خودش دوران طلایی امام!! - غریبند و من غریبی را برای هیچکس نمیخواهم. زندان و حصر خانگی را هم نمیخواهم. دلم میخواهد که موسوی و کروبی و تمامی آنها از چنگ جناح خامنه ای نجات پیدا کنند تا فرزندان نشان غریب نمانند . ولی دلم میخواهد روزی برسد که همه . نه فقط موسوی و کروبی و کسانی که در سالهای سیاه حکومت ولایت فقیه کاره ای بوده اند پاسخگوی خوب و بد اعمالشان در برابر مردم باشند و حداقل اگر به سئوالات ما جواب نمیدهند به سئوالات مردم پاسخ دهند که طی این سی و سه سال چه گذشت و هر کس چقدر در آنچه گذشت سهم داشت.

قلبم امشب با یادآوری این خاطرات بدجوری گرفته است. دلم میخواهد کسی باشد که سرم را برشانه اش بگذارم و بغضم را گریه کنم. یاد محمود همسرم که شش ماه بیشتر نتوانستم آغوشش را تجربه کنم بر قلبم سنگینی میکند و از خود سئوال میکنم چه کسی غریب است؟

روزگار غریبی است نازنین

زنان و قانون اساسی

بیانیه خانم شیرین عبادی به مناسبت روز جهانی زن

جمعه ۱۳ اسفند ۱۳۸۹ - ۴ مارس ۲۰۱۱

هم وطنان گرامی

۳۲ سال قبل در ۸ مارس - روز جهانی زن - طبق اطلاعیه ای که از صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران قرائت شد، زنانی که کارمند دولت بودند از ابتدائی ترین حق خود یعنی آزادی در پوشش محروم شدند و از آن پس به تدریج هویت و شخصیت زن ایرانی دستخوش هجوم مردانی شد که حق مادری را پاس نمی داشتند. آنان که خود را حتی از مادران شان با ارزش تر می پنداشتند، بیشمارانه در قانون شان نوشتند که: "دیه زن نصف دیه مرد است".

سیاست پیشگان حق ناشناس، مبارزات زنان را برای پیروزی انقلاب فراموش کرده و در قانون شان نوشتند: "شهادت دو زن معادل با شهادت یک مرد است".

مردانی که دست پرورده فرهنگ پدر سالار بودند برای خوش گذرانی هم جنسان خود قانون نوشتند و چهار زن عقدی و ده ها زن صیغه ای را مجاز دانستند و حتی در چند مرکز دولتی علنا مردان را تشویق به ازدواج موقت کرده و علاوه بر لذت دنیوی، ثواب اخروی را نیز وعده می دادند.

خواهران گرامی

سالها صدای حق طلبی زنان را به انحاء مختلف خفه کرده اند. گاه به بهانه سوء استفاده ضد انقلاب، گاه به دستاویز جنگ با عراق، زمانی برای حفظ امنیت ملی و زمانی دیگر به علت مبارزه با استکبار جهانی و دردناک تر آنکه نه تنها حاکمان سیاسی بلکه حتی بسیاری از روشنفکران نیز در به فراموشی سپردن زنان، سهم بوده اند.

در سی و دو سال گذشته که برخی برای کسب قدرت سیاسی و بعضی دیگر برای تثبیت ایدئولوژی خود می جنگیدند، فریاد حق طلبی زنان به گونه ای شایسته، شنیده نشد.

زنان شجاعی که از حق برابر دم زدند و ندای تساوی طلبی سر دادند،

گرفتار باتوم و شلاق پاسداران رژیم شده و یا سر از زندان ها در آوردند ، چند نفری هم به چوبه دار سپرده شدند - روزی که رهائی انسان و نه فقط مردان را جشن بگیریم، فرزندانمان تاریخ را به گونه ای دیگر خواهند نوشت.

آزاد زنان ایرانی

روز ۸ مارس امسال (۱۳۸۹) روز ویژه ای است، در این روز علاوه بر حقوق برابر زنان، خواست های دموکراتیک مردم ایران نیز مورد مطالبه قرار می گیرد - مبادا که در گیر و دار حوادث سیاسی، خواسته بر حق و همیشگی خود را که "تساوی حقوق" است فراموش کنیم - در این روز همگام و هم دوش با برادران هم وطن خود به خیابان ها آمده و از خواست همگانی حمایت می کنیم زیرا که دسترسی به "حقوق برابر" جز در یک حکومت دموکراتیک امکان پذیر نیست ، اما نباید اجازه داد که به بهانه بروز بحران سیاسی و یا پرهیز از تفرقه باز هم خواسته هایمان را نادیده بگیرند و بدیهی است که دسترسی به "حقوق برابر" متضمن اصلاح قوانین تبعیض آمیز است و رسیدن به این هدف، مستلزم اصلاح موادی از قانون اساسی است تا امکان چنین اصلاحاتی فراهم آید و از این رو باز نگری در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نه یک خواست سیاسی بلکه مقدمه یک حرکت مدنی است. زنان ایران نه تشنه قدرت سیاسی اند و نه طالب زندگی بی بند و بار، بیزار از تحقیر و ستم، در جستجوی عدالت و برابری هستند. با هم دلی و همراهی خود جنبش زنان ایران را برای رسیدن به "برابری" یاری کنید.

شیرین عبادی

۱۱ اسفند ۱۳۸۹ برابر با ۲ مارس ۲۰۱۱

به مناسبت روز جهانی زن

فراخوان جهانی گروهی از فعالین جنبش زنان و تشکل های دموکراتیک در خارج از کشور

جمعه ۱۳ اسفند ۱۳۸۹ - ۴ مارس ۲۰۱۱

۱۰۰ سال تلاش زنان برای رهایی

امسال صدمین سالگرد روز جهانی زن، هشت مارس را در حالی برگزار میکنیم که زنان میهنمان و زنان بسیاری در سراسر جهان از حقوق اولیه انسانی محرومند.

درست صد سال از زمانی که ۱۴۹ زن کارگر در آتش سوزی " تریانکل" در شهر نیویورک به خاطر نبود دستگاههای امنیتی و بدی شرایط کار، جان باختند می گذرد، اما هنوز در بسیاری از نقاط دنیا زنان در شرایط دهشتناک اجتماعی و اقتصادی بسر میبرند.

هشت مارس "روز ارج نهادن به مقام زن"، در سال ۱۹۷۵ توسط سازمان ملل بتصویب رسید، و در بسیاری از کشورها روزی ملی است، که به گرامیداشت مقام زن اختصاص داده شده است. در این روز زنان در سراسر جهان گرد هم می آیند تا دستاوردهای زنان را گرامی بدارند و تجدید پیمان کنند که برای دستیابی به آزادی و برابری زنان کلیه نقاط جهان از پای ننشسته و به یاری یکدیگر بشتابند.

در یک قرن گذشته در جهان مبارزات برابری خواهانه زنان دستاورد های بسیاری داشته است. اما زنان ایران تحت سلطه قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی در شرایطی قرار دارند که حقوق اولیه انسانی شان همواره نقض میشود.

زنان ایران یک قرن است که برای دستیابی به برابری و آزادی تلاش می کنند، و ضرب و شتم، دستگیری، زندان، شکنجه و تجاوز رژیم سرکوبگر قرون وسطایی نتوانسته خللی به مبارزات آنان وارد آورد. جنبش زنان یکی از پایه های اصلی جنبش آزادی و برابری خواهی در ایران است، و از جنبش های برابری خواهانه جهان غرب و شرق تاثیر پذیرفته و بطور یقین در اعتلای این جنبش ها نیز اثر گذار خواهد بود.

لغو قوانین زن ستیز در ایران

لغو حجاب اجباری

نگارش منشور زنان

ما به همراه افراد و نهادهای برابری طلب از همگان می خواهیم که از ۳ تا ۱۳ مارس آکسیون هایی مانند کنفرانس، سمینار، گردهمایی، راه پیمایی، کنسرت، نمایشگاه، نوشتن نامه به سازمان ملل و جمع آوری امضا و کارهای ابتکاری دیگر با تم های لغو قوانین زن ستیز، لغو تبعیض جنسیتی، لغو حجاب اجباری، جلوگیری از رفتار غیر انسانی با زندانیان و آزادی زندانیان سیاسی و نگارش منشور زنان، برپا دارند. ما از شهروندان، سازمان ها و سران کشور های سراسر جهان

میخواهیم که نقض گسترده حقوق زنان در ایران را محکوم نمایند.

□ حقوق زن حقوق بشر است

□ زنان در زندان ، آزادی در بند

□ ما با برپایی آکسیونهای گوناگون درکار زار هفته حقوق زنان (۳-۱۳ مارس) درخواست های زیر را از سازمان ملل متحد اعلام میداریم:

- سازمان ملل برای لغو قوانین زن ستیز* ، قانون سنگسار و لغو کلیه احکام اعدام در ایران اقدام نماید

□ سازمان ملل گروهی را برای بررسی وضع زندانیان سیاسی و شرایط آنان در زندان به ایران اعزام دارد.

□* برخی از قوانین زن ستیز:

□□۱- شهادت دو زن برابر با شهادت یک مرد است .

□۲- سن ازدواج برای دختر ۱۳ سال است

□۳- زن مایملک مرد محسوب میشود و حتی در روابط جنسی باید از مرد تمکین کند.

□۴- ارتباط جنسی با زور بوسیله شوهر تجاوز محسوب نمیشود.

□۵- مرد حق طلاق دارد و زن حتی با ارایه دلایل محکمه پسند و تلاش پیگیر ممکن است که نتواند از مرد طلاق بگیرد.

□۶- حضانت بچه حق پدر است

□۷- مرد می تواند ۴ زن عقدی و بینهایت زن صیغه داشته باشد.

۸- ارث مرد دو برابر زن است

۹- روابط جنسی قبل از ازدواج، اعدام پای چوبه دار و یا سنگسار را بدنبال دارد.

□۱۰- آزادی پوشش برای زنان وجود ندارد و حجاب برای زنان اجباری است.

□۱۱- قتلهای ناموسی در ایران قانونی است و آمار آن بالا رفته است(نقل از حقوق بشر ایران در ۲۹ نوامبر ۲۰۰۸ ، طبق آمار منتشر شده روزنامه اعتماد در ۷ ماه ۵۰ قتل ناموسی اتفاق افتاده است).

□۱۲- بر طبق ماده ۱۱۱۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی، زنان برای کار کردن خارج از خانه احتیاج به اجازه شوهر دارند.

□۱۳- بر طبق ماده ۱۰۰۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی، مردان حق انتخاب محل سکونت و کنترل رفتار زن را دارند.

□ برگزارکنندگان و حامیان:

۱- نوال السعداوی، ۲- پرتو نوری علا، ۳- الهه امانی ، ۴- شهین

نوایی، ۵- نگین مساعد، ۶- شادی شاهین، ۷- اسماعیل خویی، ۸- سبا
 خویی، ۹- شهلا عبقری، ۱۰- سیاوش عبقری، ۱۱- کورش پارسا، ۱۲-
 ژاله بهروزی، ۱۳- الهه شکرایی، ۱۴- مهشید پگاهی، ۱۵- گلرخ
 جهانگیری، ۱۶- ثمر ثمری، ۱۷- نسترن سمیعی، ۱۸- خاطره سلطانی
 ۱۹- منیژه مرعشی، ۲۰- پانتا بهرامی، ۲۱- ب. کردی، ۲۲- ثریا فلاح،
 ۲۳- زهره صدقی، ۲۴- سیما حافظ، ۲۵- ف. نوری، ۲۶- سودی زاده، ۲۷-
 فرزانه عظیمی، ۲۸- فرید اشکان، ۲۹- بهروز ستوده، ۳۰- پرویز
 شوکت، ۳۱- بیژن کریمی، ۳۲- نسرين آلماسی، ۳۳- رضا گوهر زاد،
 ۳۴- شهناز شایینی، ۳۵- حسین محبوب، ۳۶- فرح صنیعی فر، ۳۷- رضا
 صنیعی فر، ۳۸- مهدی سعید فر ۳۹- خسرو بندری، ۴۰- موکمالی، ۴۱- آ.
 محبت زاده، ۴۲- همایون مبصری، ۴۳- ارژنگ بحران، ۴۴- پوران- ر،
 ۴۵- فلایی، ۴۶- رضا براهنی، ۴۷- مسعود فتحی، ۴۸- میثاق پارسا، ۴۹-
 اکبر معرفی، ۵۰- نیلوفر بیضایی، ۵۱- شهلا بهاردوست، ۵۲- آینه
 آزاد، ۵۳- رویا کاشفی، ۵۴- محمد امینی، ۵۵- پرویز دستمال چی
 ۵۶- حمید کوثری، ۵۷- ملیحه محمدی، ۵۸- رضا سفری، ۵۹- امیر
 مومبینی، ۶۰- اسماعیل ختایی، ۶۱- مزدک لیماکشی، ۶۲- تراب
 مستوفی، ۶۳- منیژه شکوهی، ۶۴- ارژنگ برهان آزاد، ۶۵- ملیحه زهتاب
 ۶۶- ویدا مشایخی، ۶۷- امیرحسین متوسطی، ۶۸- حسن نایب هاشم، ۶۹-
 فرانک آیینی، ۷۰- محمد برزنجی، ۷۱- آریا خسروی، ۷۲- شاهین
 انزلی، ۷۳- احمد پورمندی، ۷۴- اکبر دوستدار، ۷۵- مهدی فتاپور، ۷۶-
 مریم سطوت ۷۷- احمد فرهادی ۷۸- بهروز بیات، ۷۹- رضا علوی، ۸۰-
 محمد تقوی، ۸۱- احمد تقوایی، ۸۲- فریبا داودی، ۸۳- بیژن سینا،
 ۸۴- بیژن مهر، ۸۵- مهرداد درویش پور، ۸۶- مرضیه دانش، ۸۷- سیروس
 کسراییان، ۸۸- ترانه محیط، ۸۹- زهره صادقی، ۹۰- علی اوغازیان،
 ۹۱- حامد ابراهیمی، ۹۲- حسن نادری، ۹۳- مینا احدی، ۹۴- مریم
 نمازی، ۹۵- اکرم محمدی، ۹۶- حمیده کوهی، ۹۷- رزا روزبهان، ۹۸-
 آراز فنی، ۹۹- اختر قاسمی، ۱۰۰- اشرف میرهاشمی،

□ آملیهای شمالی :

- ۱- اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران
- ۲- جامعه زنان ایرانی مونترال
- ۳- حامیان مادران پارک لاله، در لس آنجلس / منطقه ولی
- ۴- بنیاد اسماعیل خویی- آتلانتا
- ۵- شبکه همبستگی ملی ایرانیان - فرزنو
- ۶- گروه مدافعان حقوق بشر در فلوریدا
- ۷- انجمن واشنگتن
- ۸- انجمن فرهنگی ایرانیان اتاوا

- ۹- کمیته امریکاییان و ایرانیان پیشرو
- ۱۰- کمیته همبستگی با مردمان ایران
- ۱۱- رادیو همصدا (اتاوا)
- ۱۲- انجمن آرای ایران (دالاس)
- ۱۳- دموکراسی و آزادی برای ایران (اریزونا)
- ۱۴- کمیته ایران (بوستن)
- ۱۵- جامعه اتحادیه دمکراتیک ایرانیان - دالاس
- ۱۶- دمکراسی سکولار- بوستون
- ۱۷- کمیته همبستگی با ملت ایران - تورنتو
- ۱۸- سبز هوستون - هوستون
- اروپا:
- آلمان:
- ۱۹- بنیاد حمایت دموکراسی و آزادی برای ایران-صدای ایران
- ۲۰- حامیان مادران پارک لاله - مادران صلح دورتموند
- ۲۱- جمعیت پشتیبانی از مردم ایران
- ۲۲- انجمن زنان ایرانی پرتو
- ۲۳- کانون عکس و فیلم کلوز آپ در کلن
- ۲۴- همبستگی زنان - آخن(آلمان)
- ۲۵- ایران آزاد - کانون دفاع از حقوق بشر، آزادی و دموکراسی - آلمان

آتریش:

- ۲۶- حامیان مادران پارک لاله در وین - آتریش
- ۲۷- جمعیت دفاع از حقوق مردم ایران در آتریش
- ۲۸- کمیته ی دفاع از حقوق بشر در ایران - آتریش
- ۲۹- نسل آزادیخواه ایران
- ۳۰- نهاد دفاع از دموکراسی و آزادی در ایران - ندای ایران

استکهلم:

- ۳۱- جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران

بلژیک

- ۳۲- اتحاد برای ایران- بلژیک
- ۳۳- فدراسیون یورو پرس- بلژیک

پاریس:

- ۳۳- کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس

نروژ

۳۴- کمیته نروژی- ایرانی حمایت از مبارزات مردم ایران

هلند

۳۵- کمیته همکاری سازمان های سیاسی مقیم هلند- هلند

گروه های جهانی :

□ ۳۶- همبستگی جهانی برای جامعه سکولار

۳۷- زنان جهان برای زندگی

۳۸- ندا برای ایران آزاد

□ برای آگاهی بیشتر درمورد اکسیون های روز جهانی زن و تمایل به پیوستن به لیست با تلفن ها و پست الکترونیکی زیر تماس بگیرید.

□□

۱۶. بلژیک

europarse@gmail.com

www.iranma.org

uasdi.action@gmail.com

آدرس فیس بوک:

روز جهانی زن ۱۷ اسفند

:English Text

CALL FOR GLOBAL ACTION

International Women's Day, March 8

100 Years of Struggle for Women's Emancipation

Women in Iran and in many other countries today continue to be deprived of many very basic human rights, although the UN designated March 8 as the day to "honor women" in 1975 and the first international women's day was celebrated 100 years ago in Europe. A tragic garment factory fire in New York in 1911 killed 149 women workers, but ignited public interest in the US and eventually led to improvements in working conditions. Yet today, millions of women throughout the world work under horrific socio-economic conditions. Equal Rights movements in many countries have achieved much in the past 100 years, ironically Iranian women's struggle for freedom and equality is hostage to medieval laws imposed by the Islamic regime in

Iran.

Women of the world come together on this day to celebrate their achievements and re-affirm their commitment to continue their fight for the complete equality of all women throughout the world.

We invite all individuals and groups advocating equal rights to join us between March 3-13: organize conferences, seminars, rallies, concerts, petition writing campaigns and other innovative initiatives. Our primary focus will be the abolishment of gender apartheid and the abolishment of mandatory dress codes (hejab). We ask you to stand with us, and condemn violation of Women's rights in Iran.

Through our joint action we ask the United Nations to pressure the Islamic regime in Iran:

- Stop gender-based apartheid
- Stop the incessant execution of political prisoners
- Stop the stoning of women
- Send a delegation to Iran to investigate the conditions of the prisoners

Fact sheet on the discriminatory laws in Iran:

- . Testimony of two women is equal to one man.
- 2. A man can marry a female child as young as nine years old.
- 3. A female is considered male property and subservient to him even in matters of sex
  - 4. Forceful sex by a husband is not recognized as rape.
  - 5. Divorce is the right of man.
  - 6. The custody of children is the right of man.
- 7. Men have the right to have up to four wives and many female concubines.
- 8. Inheritance right of a male is twice that of the female.
- 9. Mandatory Hejab (covering of women) with no freedom of clothes for women.
- 10. Honor killings of the women have increased in Iran. Iran Human Rights reported on November 29, 2008: "A high ranking official in the Iranian police said in an interview with the daily newspaper Etemaad that

there have been 50 honor killings in the last 7 months”

- 11. Article 1117 of the IRI constitution empowers the husband to forbid his wife from accepting a job.
- 12. Article 1005 of the IRI Constitution dictates that the husband has the right to control his wife’s freedom of .movement and behavior

Organizers and Supporters:

1-Nawal ElSaadawi , 2-Partwo Nooriala 3-. Elahe Amani,4-Shahin Nawai , 5-Negeen Mossaed, 6-Shadie Shahin, 7-Esmail Khoi, 8-Seba Khoi , 9-Shahla Abghari -10-Siavash Abghari 11-Kourosh Parsa, 12-Jaleh Behruzi, 13-Elahe Machouf, 14-Mahshid Pegahi, 15-Golrokhe Jahangiri, 16-Samar Samremi, 17-Nastran Sameei, 18-Kathere Soltani, 19-Manij Marashi, , 20- Panta Bahrami, 21-B. Kordi, 22- Sorya Fallah, 23-Zohreh Sadeghi, 24-Sima Hafez, 25-F. Noori, ,26- Sudi Zadeh , 27-Farzaneh Azimi, 28-Farid Ashkan, 29-Behrooz Setoodeh,30- Parviz Showkat, 31-Bijan Karimi, 32-Nassrin Almassi,33- Reza Goharзад, 34-Shahnaz Shayni, 35-Hosain Mahjoob,36- Farah Saniefar, 37-Reza Saniefar, 38-khosrow Bandari,39- Mehdi Saeidpour, 40-Mo Kamali, 41-A. Mohabbatzadeh, 42-Homayoun Mobasserri, 43-Arjang borhan, 44-Pouran Falae, 45-Reza Brahani, 46-Masoud Fathi, 47-Misagh Parsa, 48-Akbar Moarefy,49-Niloofar Beizayee, 50-Shahla BaharDoost, 51-Ayandeh Azad, 52- Roya Kashefi, 53-Mohammad Amini, 54-Parviz Dastmalchi, 55- Hamid Kowsari, 56- Maliheh Mahamadi,57- Reza Safari, 58- Amir Mombiani, 59-Esmail Khataei, 60-Mazdek Limakashi,61- Torab Mostofi, 62-Manijeh Shokohi, 63-Arjang borhan Azad, 64-Maliheh Zehtab, 65-Vida Meshayekhi, 66- Amir Hosein Tavasoti 67- Hasan Nayab Hashem, 68-Faranak Aeini, 69- Mohammad Barzanje, 70-Aria khosravi, 71- Shahin Anzali, 72- Ahmad Pourmandi, 73- Akbar Doustdar, 74- Mehdi Fetapour, 75- Maryam Setvat, 76- Ahmad Farhadi, 77-Behrutz Beyat, 78. Reza Alavi, 79, Mohammad Taghdiri, 80. Ahmad Taghvaie, 81- Fariba Dawoudi, 82-Bijan Sina. – 83 Bijen Mehr 84. Mohammad Taghavi, 85. Mehrdad Darishpour, 86. Hassan Naderi 87. Mina Ahadi, 88. Maryam Namazi 89. Marzieh Danesh 90. Siroos Kasraian 91. Hamed

ebrahimi 92. Taraneh Moheet, 93. Ali Oghazian, 94-Nader Forouzi, 95-Sonya Avaz pour , 96-Maryam Mohsanin , 97- Akram Mohsanin, 98- Araz Fanni, 99- Akhtar Ghasemi, 100- Ashraf Mirhashemi, 101- Zohre Sadeghi, 102- Hamide Koohi, 103- Roza Rozbehan

:North America

Union for Advancement of Secular Democracy in Iran [North .1
America]

2. Association des femmes Iranienne de Montreal [Montreal]
3. Supporters of Mothers of Laleh Valley- Los Angeles
4. Esmail Khoi Foundation [Atlanta]
5. Iranian National Solidarity Network [Fresno]
6. Florida for Human Rights in Iran [Florida]
7. UASDI [Washington DC]
8. Persian Cultural Association [Ottawa]
9. Progressive American Iranian Committee [North America]
10. Committee in Solidarity with Iranian people [Dallas]
11. Radio Hamseda, Ottawa
12. Iran Modern Committee (Anjoman Araye Iran) : [Dallas]
13. Democracy and Freedom for Iran [Arizona]
14. Iran Committee [Boston]
15. Committee in Solidarity with Iranian People [Toronto]
16. SabzHouston [Houston]
17. Secular Democracy [Chicago]
18. Iranian Democratic Society of Dallas

Global groups

- Global Solidarity for Secular Society (Global) .19
20. World Women for Life
- (21. Neda for Free Iran (Global

Europe

Belgium

Federation Europeuse, Belgium .22

23. United for Iran in Belgium

Germany

Foundation to support democracy and freedom in Iran- Iran .24
Voice

25. Supporters of Mothers of Laleh Valley- Dortmund

26. Solidarity with the people of Iran

27. Iranian Women Association of Parto

Austria

Supporters of Mothers of Laleh Valley- Viena .28

29. Committee in defense of Iranian people's Rights – Austria

30. Committee in defense of Human Rights in Iran- Austria

31. Generation of Iranian freedom lovers

32. Foundation in defense of freedom and Democracy in Iran –
Voice of freedom

France

Independent committee against repression of the citizen's .33
[rights: [Paris

Sweden

[Solidarity movement with Iran people [Stockholm .34

Norway

Iranian-Norwegian committee in defense of the Iranian .35
people's struggle

Netherland

Coordination Committee for Iranian political groups in .36
Netherland

If you wish to add your name or organization's name to this
list, contact one of the numbers/emails
:below

Contact numbers and e-mails

North America:

- Atlanta: 404-483-0256 begin_of_the_skype_highlighting
404-483-0256 end_of_the_skype_highlighting
- Chicago: 224-766-0216 begin_of_the_skype_highlighting
224-766-0216 end_of_the_skype_highlighting
- Dallas: 972-400-5272 begin_of_the_skype_highlighting
972-400-5272 end_of_the_skype_highlighting
- DC: 703-340-7726 begin_of_the_skype_highlighting
703-340-7726 end_of_the_skype_highlighting
- Florida Florida for human rights in Iran:
info@floridaforfreeiran.org
- Fresno: 559-908-1979 begin_of_the_skype_highlighting
559-908-1979 end_of_the_skype_highlighting:
- Los Angeles: 818-472-9996 begin_of_the_skype_highlighting
818-472-9996 end_of_the_skype_highlighting
- Montreal: 514-624-4648 begin_of_the_skype_highlighting
514-624-4648 end_of_the_skype_highlighting
- New York 203-570-6964 begin_of_the_skype_highlighting
203-570-6964 end_of_the_skype_highlighting
- Orange County: 714 469 6126 begin_of_the_skype_highlighting
714 469 6126 end_of_the_skype_highlighting
  - San Francisco: 0248-397862
  - San Jose: 0248-397-862

Europe:

- 13-Brussels europerse@gmail.com Federation Europerse –
Belgique
14- Germany(Essen) 49-2330-74959
15- Austeria kontakt@giran-wien.org

www.iranma.org
uasdi.action@gmail.com

German Text:

Anlässlich des 100-Jahre-Jubiläums des Frauentags

Jahre Frauenbewegung, 100

100 Jahre Kampf um weibliche Rechte und Freiheit

Am 8. März 2011 feiern wir den hundertsten Frauentag, jedoch verfügen die Frauen in unserem Heimatland und viele andere Frauen auf der ganzen Welt nicht einmal über die Grund-
. /Menschenrechte

Genau 100 Jahre ist es her, als 146 Frauen in der New Yorker Triangle Shirtwaist Fabrik bei einem Feuerausbruch ums Leben kamen. Diese Frauen konnten aufgrund der schlechten Arbeitsbedingungen und fehlenden Sicherheitsmaßnahmen den Flammen nicht entkommen. Leider sehen wir heute noch Frauen in vielen Regionen der Welt, die unter unzumutbaren sozialen und
. wirtschaftlichen Bedingungen leben und arbeiten müssen

März „Tag der Wertschätzung der Frau“ wurde im Jahr 1975 .8 offiziell von den Vereinten Nationen als internationaler Frauentag erklärt. An diesem Tag wird die Frau in vielen Ländern geehrt. An diesem Tag feiern die Frauen gemeinsam, ehren was sie geleistet und erreicht haben und erneuern Ihr Versprechen, sich für einander einzusetzen und sich weiterhin
. für die Freiheit und die Gleichberechtigung zu engagieren

Der Jahrhundertkampf der Frauen für die rechtliche Gleichstellung hat weltweit viel erreicht. Jedoch leiden die iranischen Frauen in der Tat unter äußerst frauenfeindlichen Gesetzen der islamischen Regierung. Es werden Ihnen nicht
. einmal die einfachsten und menschlichsten Grundrechte gewährt

Die Frauen im Iran kämpfen, trotz starker Repressionen, Verhaftungen, Hinrichtungen und sogar Folter und Vergewaltigungen um ihre Rechte. Die mittelalterlichen Foltermethoden der islamischen Regierung im Iran konnte sie nicht davon abhalten oder von ihrem Weg abbringen. Die Frauenbewegung im Iran, die von den westlichen bzw. östlichen Frauenbewegungen inspiriert wurde, ist eine der Hauptsäulen der Demokratie und Freiheitsbewegung im heutigen Iran und wird
. mit Sicherheit diese auch am Leben halten

Die Abschaffung der frauenfeindlichen Gesetze und die
.Abschaffung der Zwangsverschleierung im Iran

:Die Frauenrechte Neufassung

Wir, gemeinsam mit einigen Menschen und Vereine, die an die
Gleichberechtigung glauben, ersuchen Sie, uns bei unserem
.Vorhaben vom 3.bis 13 März zu unterstützen

Wir wollen alle auf die Frauenrechtsverletzungen im Iran
aufmerksam machen. Wir erwarten, dass alle Bürger und
Bürgerinnen, alle Staatsoberhaupte, Iran für seine
.offensichtliche Frauenrechtsverletzung verurteilt

Wir wollen die Abschaffung aller frauenfeindlicher Gesetze

Wir wollen die Abschaffung der Zwangsverschleierung

Wir wollen das Ende der Diskriminierung

Wir wollen das Ende der Grausamkeiten gegenüber Gefangenen

Wir wollen die Freiheit für alle politischen Gefangenen

.Wir wollen eine neue Verfassung der Frauenrechtsgesetze

;Ob diese Aufmerksamkeit erweckt wird durch

eine Veranstaltung, ein Seminar, Kundgebungen, ein Konzert,
eine Ausstellung, mit sammeln von Unterschriften und ein Brief
an die UNO, Ihre eigene Kreativität bzw. durch Ihre
originellen Ideen etc. ist Ihnen überlassen. Die ganze Welt
.soll die Wahrheit erfahren

Frauenrechte sind Menschenrechte

Frauen hinter Gitter = Freiheit hinter Gitter

Wir fordern durch verschiedene Aktionen in der Frauen-Rechts-
:(Woche (3-13 März

die UNO soll gegen die frauenfeindlichen Gesetze* im Iran -1

.Maßnahmen setzen

die UNO soll ein Team nach Iran schicken, um die Situation -2
der politischen Gefangenen zu überprüfen

:Anbei einige Beispiele zu frauenfeindlichen Gesetzen im Iran*

in Übereinstimmung mit den Gesetzen des iranischen Regimes, *
trägt die Zeugenaussage einer Frau vor Gericht nur die Hälfte
des Gewichts der Zeugenaussage eines Mannes.

* das heiratsfähige Alter der Frau ist ab 13.

* die Frau ist des Mannes Eigentum und muss ihn auch in
sexueller Hinsicht gehorsam sein.

* eine durch den Ehemann gezwungene Frau zur sexuellen
Handlung, gilt nicht als Vergewaltigung.

* der Mann hat ein Scheidungsrecht die Frau allerdings nicht.
Auch wenn sie alle Beweise und Gründe vorweist, kann ihr das
Recht auf Scheidung verweigert werden.

* das Sorgerecht für die Kinder hat der Mann.

* der Mann hat das Recht 4 Ehefrauen und unendlich viele
Konkubinen gleichzeitig zu haben.

* Männer erben doppelt so viel wie Frauen.

* Frauen haben keine Freiheit in Auswahl der Kleidung. Für
Frauen gilt die Zwangsverschleierung.

* Sex vor der Ehe hat die Todesstrafe als Folge, entweder
durch öffentliche Steinigung bzw. den Strang.

* Frauen-Ehrenmorde sind gesetzlich nicht verboten und steigen
von Jahr zu Jahr (Statistik in Etemad Zeitung; 2008 waren es
in 7 Monaten 50 Ehrenmorde).

* der Ehemann hat das Recht, seine Frau von der Ausübung eines
Berufes abzuhalten. (Artikel 1117). Es bedarf einer Erlaubnis
des Ehemannes bzw. Erlaubnis des Vaters für nicht verheiratete
Frauen, um einen Beruf ausüben zu können.

* eine Ehefrau muss in dem Haus leben, dass ihr Mann für sie
aussucht und darf die Kontrolle über die Ehefrau haben
.(Artikel 1005

French Text:

À l'occasion de la journée internationale des femmes
100 ans de lutte pour l'émancipation

Le 8 mars 2011, nous fêtons le centenaire de la journée internationale des femmes, à un moment lorsque les droits les plus élémentaires des femmes en Iran et à travers le monde sont encore bafoués

Il y a 100 ans, 149 ouvrières sont mortes dans l'incendie à Triangle à New York à cause de mauvaises conditions de santé et de sécurité au travail. Mais encore de nos jours, beaucoup de femmes dans le monde vivent dans des situations désastreuses .très semblables

La date du 8 Mars a été reconnue par les Nations Unies en 1975 et dans certains pays est aussi reconnue comme une journée nationale. A cette occasion, les femmes du monde se réunissent pour célébrer leurs acquis et se tendre la main pour atteindre .la liberté et l'égalité à travers le monde

Au cours du siècle précédent, les femmes du monde ont pris des pas extraordinaires mais en Iran, sous les lois misogynes du régime islamique, les droits les plus élémentaires leurs sont niés. Les iraniennes luttent depuis un siècle pour la liberté et l'égalité, et ce malgré des arrestations, des méthodes de torture du moyen-âge, l'agression sexuelle des prisonnières. Malgré ces obstacles, les femmes iraniennes luttent encore pour leurs droits et continuent à représenter un des piliers les plus importants du mouvement démocratique en .Iran

Le mouvement des femmes en Iran prend ses sources dans les mouvements féministes occidentaux et orientaux tout en laissant ses propres traces sur le mouvement des femmes dans .le monde

Nous exigeons :

L'abolition des lois misogynes en Iran
L'abolition du port obligatoire du hijab

La rédaction et la mise-en-œuvre de la charte des femmes en Iran

Le droit des femmes est le droit humain
Les femmes dans les prisons : la liberté emprisonnée

Du 5 au 13 Mars

Nous organisons des conférences, manifestations, concerts, expositions et pétitions sous les thèmes mentionnés ci-haut, tout en demandant l'appuie des personnes et des organisations .de condamner la répression barbare du régime islamique

Nous demandons à l'ONU d'exiger que le régime islamique cesse la lapidation et suspende la peine de mort en Iran. Nous demandons aussi que l'ONU envoie un groupe d'experts en Iran afin d'examiner la situation des prisonniers politique en .Iran

Voici certaines lois misogynes selon la constitution Iranienne :

Le témoignage de 2 femmes est l'équivalent du témoignage d'un homme.

L'âge légal des filles pour le mariage est de 13 ans. La femme est considérée comme la propriété de l'homme et doit satisfaire les besoins sexuels de celui-ci.

Le rapport sexuel de l'homme n'est pas considéré comme une agression sexuelle.

L'homme peut divorcer facilement mais la femme ne pas demander le divorce.

La garde de l'enfant est donnée au père et la famille paternelle.

L'homme peut légalement avoir 4 femmes et un nombre illimité de mariage provisoire.

L'héritage familial du garçon est le double de la fille. Le hijab est obligatoire pour les femmes depuis la première année de l'école.

Les crimes d'honneur sont légaux. Selon un reportage dans le journal « Etemad Meli » du 29 Novembre 2008, en 7 mois 50

crimes d'honneur ont été commis
Selon la loi islamique, pour travailler à l'extérieur de la
maison, la femme a besoin de la permission de son marie
Selon l'article 1005 de la Constitution, l'homme a le choix de
.la résidence familiale

ما و جنبش سبز

جمهوری خواهان دموکرات و لاییک و جنبش سبز

جمعه ۱۳ اسفند ۱۳۸۹ - ۴ مارس ۲۰۱۱

کیومرث صابغی

آنچه که مرا بیشتر مصمم میکند که تنها از طریق حضور و شرکت است که میتوان جنبشی را پر توان تر و رادیکال تر کرد شکل یابی حرکت های خیابانی از افتضاحات انتخاباتی ۸۸ تا به امروز است. در پس کم صدا شدن اعتراضات این جنبش، قریب به اکثر قلم زنان سیاسی - حزبی خارج کشور بر این باور شدند که جنبش افول کرد.

به کلامی دیگر تمام شد. خب، مطمئنا امروز همگی خوشحالیم که نه تنها زنده است و پیام دارد، بلکه نترس تر و رادیکال تر از چند ماه پیش به خیابان میاید و رزمنده تر از پیش در مقابل قداره بندان و اوباشان حرفه ای و فارغ التحصیلان مکتب آدم خوری جمهوری اسلامی به سر پرستی مصباح یزدی، می ایستند و حق میستانند. در اینجا امیدوارم طرفداران نظریه "مبارزه مسالمت جویانه" مردم را به خاطر این مبارزه رویاروی دعوت به آرامش نکنند.

قبل از هر چیز باید اشاره کنم که اصلاح طلبان، سر خورده گان، آینده نگران و متحول شدگانی که از شکم جمهوری اسلامی بیرون جهیده اند و بر طاعون فرعونیه به اصطلاح "اسلامی از نوع بد" خامنه ای - احمدی نژادی هشدار میدهند و بر حذر میدارند، فراموش نکنند که اولاً چاقو کشان مصباح یزدی -

حسین شریعتمداری که

ابزار مصرفی "ولایت فقیه"، و "قانون اساسی" هستند از همان مدرسه ای بیرون آمدند که ناظم هایشان راسا و یا مشورتی زمانی خود بودند و ثانیاً به یاد داشته باشند که از طرفداران امروزی خود که پرچم مبارزه جویانه به دست دارند، بسیجی نوع دومی نسازند. وگرنه همان گونه که همه شما امروز از طرف همیاران سابق خود "خائن"، "منافق"، "فتنه گر" ... خوانده میشوید فردایی نیز در شناسنامه هایتان نوشته خواهید داشت. اگر این مدار در بقیه دنیا کم است و یا نایاب، در ایران سنتی است کهنه و معمول. به شاهنامه مراجعه کنید. شاعر طوس ایرانی را خوب شناخته بود.

اما جنبشی که دگر بار، با رنگ های الوانش، به خیابان آمد و شعار مرگ بر دیکتاتور را یک صدا فریاد میزند، چند خواست اساسی را اعلام میکند:

۱-۱ این دولت را نمیخواهیم

۲- ما خواهان آزادی هستیم

۳- استبداد بس است

۴- ما حضور داریم

آیا باید و یا میتواند فراتر از آنچه میگوید برنامه داشته باشد؟ به نظر میاید که با توجه به انتخاب بخشی (اقلیت است یا اکثریت نمیدانم) از این جنبش که رهبری سبز را پذیرفته است پاسخ منفی است. خب، در اینصورت آینده این جنبش اگر به همین روال پیش رود (از پیش بینی های عجیب و غریب باید دوری جست) زنده باد موسوی و کروی است و پذیرش نوع اسلام گرایی اینان، جدا از این که به جایی برسد یا نه. این دو نیز با شفافیت کامل و بدون پرده پوشی جمهوری اسلامیشان را تعریف کرده اند. انتخابش با آنانی که از مذهب تصویری شاعرانه و عرفانی دارند. اما اگر روال این جنبش گونه ای دگر شود، یعنی، رادیکالیسم جنبش به جمهوری خواهی و دموکراسی طلبی بیانجامد، که شانس آن کم هم نیست، در آنصورت آیا ما باید یکسر به سوی سرنگونی سیستم پیش رویم، که در چنان شرایطی با کدام امکانات و تشکلاتی؟ یا اینکه سیاست گام به گام را بچینیم و به زیر پرچم سبز موسوی - کروی رویم؟

اینجاست که نقش همه نیروهایی که طرفدار رویه اول کار هستند باید از انزوا و سایه به میدان نور کشیده شود و فعالانه، صرف نظر از موقت جغرافیایی، در قوام بخشیدن به این تاکتیک هم گام شود. بخشی از شاید های اولیه را در دو متن "من و جمهوری خواهان دموکرات و لاییک" و "امکانات و توانایی های جمهوری خواهان دموکرات و لاییک"

منتشر در سایت ندای آزادی، آورده ام. در اینجا اشارات اضافه میکنم که صرف نظر از اینکه این جنبش موفق به زدودن استبداد گرای جمهوری اسلامی به شکل امروزی شود یا نه، راه ما، منعکس در سند سیاسی و بیانیه سیاسی نشست اول پاریس و نشست سوم در بروکسل (به سایت ندای آزادی مراجعه کنید)، تا رسیدن به ایرانی جمهوری، دموکراتیک و سوا از حضور مذهب بر دولت و سیاست، تبلیغ نظر و شریک بودن در مبارزات، چه جنبشی و چه اجتماعی، مردم ایران است. همانگونه که جنبش سبز توانست، بنا به استعدادش، رهبری و تشکل خود را بیابد (بی شک کاری یک ساله و ماجرای انتخاباتی نبود)، ما هم با همسو شون با هم نظران خود میتوانیم امکانات متجمع شدن و راهیابی های ضروری را آغاز کنیم. آیا این آغاز، عملی دور از همه واقعیت هایی است که جنبش های مردمی را به سقوط دیکتاتورهای کشانده است؟ اگر سخت گیر نباشیم کمی منصف و واقع گر، پاسخمان حتما نه است.

همبستگی با خیزش و انقلاب مردم برای عدالت و دموکراسی در منطقه

همبستگی با خیزش و انقلاب مردم برای عدالت و دموکراسی در منطقه

۱) خیزش و انقلاب مسالمت آمیز مردم در تونس و مصر علیه دیکتاتوری های حاکم و برای نان و آزادی و سرایت آن به دیگر کشورهای منطقه، نشان گر گسترش گفتمان دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی و برجیده شدن نظام های دیکتاتوری در منطقه است.

۲) این تحولات که در ادامه خیزش میلیونی مردم ایران در پی تقلب انتخاباتی، که به "جنبش سبز" شهرت یافت و سرکوب شد، پیش از همه نشانگر جهانی شدن ارزش های حقوق بشر و دموکراتیکی است که به یاری شبکه های اینترنتی و گسترش رسانه های ماهواره ای به ویژه نسل جوان را به برچیدن دولت های مستبد در منطقه برانگیخته است.

۳) بسیاری از کشورهای غربی همواره خطر بنیاد گرایی اسلامی و تجربه

حکومت های اسلامی ایران و افغانستان را بهانه نادیده گرفتن خواست های مردم و توجیه پشتیبانی خود از تداوم رژیم های دیکتاتوری در منطقه قرار داده اند. تحولات تونس و مصر اما نشان داد بجای تمکین به دولت های فاسد و دیکتاتور مورد حمایت غرب و یا همراهی با اسلام گرایی سیاسی راه سومی هم وجود دارد. انقلاب های مردمی در مصر و تونس نشان دادند آن جا که زنان، جنبش های کارگری، نیروهای دمکرات و باورمند به جدایی دین و دولت و طرفداران حاکمیت آزاد و مستقل مردم حضوری قدرتمند در صحنه می یابند، میتوانند ضمن چالش حکومت های مستبد، سدی در برابر مصادره این خیزش ها توسط گروه های اسلام گرا و یا دیگر نیروهای اقتدارگرا گردند.

۴) تاکیدات دولت اسرائیل و جمهوری اسلامی ایران بر اسلامی خواندن تحولات تونس و مصر می تواند تردید در حمایت از این خیزش ها را در میان طرفداران دمکراسی و جدایی دین و دولت دامن زند. حال آن که هردو دولت بیشتر نگران پیامد این خیزش ها در کشورهای خود می باشند. دولت اسرائیل نگران آن است با برهم خوردن ثبات منطقه، از دست دادن رژیم های دوست خود و رشد دمکراسی در منطقه، فشار برای به عقب راندن گرایشات افراطی در کشور و برسمیت شناختن حقوق مردم فلسطین افزایش یابد. جمهوری اسلامی ایران نیز نگران آن است که تحولات دمکراتیک در منطقه در افزایش اعتماد به نفس مردم ایران و اراده و میل شان به برچیدن استبداد دینی و نظام ولایت وفقیه موثر افتد. واکنش تند جمهوری اسلامی ایران علیه فراخوان به حضور مردم برای همبستگی با خیزش و انقلاب تونس و مصر در دوشنبه ۲۵ بهمن در خیابان های تهران گواه نگرانی واقعی رژیم از پیامد این خیزش ها و سرایت آن به ایران است. به ویژه آن که افزایش نارضایتی های اقتصادی و سیاسی در پی گسترش سرکوب و اعدام و سیاست های ویرانگر دولت احمدی نژاد، زمینه شکل گیری خیزش های نوین در کشور را افزایش داده است.

۵) جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ضمن پشتیبانی از این خیزش ها در منطقه و در ایران توجه تمام مردم آزادیخواه را به تجربیات انقلاب سال ۱۳۵۷ ایران و فرجام دراماتیک آن جلب کرده و بر آن است بدون تغییرات ساختاری، برگزاری انتخابات آزاد، رفع تبعیض و تاکید بر حقوق بشر، جدایی دین از دولت و دست رد زدن به هر نوع اسلام گرایی، فرایند دمکراتیک می توانند عقیم مانده و به شکست انجامد.